

Nr:2 2010 Oktober. Utgivet av Byalaget Södra Mellby Kyrkby

sid/1/8

Ordföranden har ordet

id för ett nytt Mellbyblad

Det har hänt en hel del sedan förra Mellbybladet i början på året. I april hade vi årsmöte och jag fick då äran att ta över efter Wiking. Jag hoppas att kunna uppfylla en del av de förväntningar som finns hos er på en ordförande. Men utan er kan jag inte göra mycket, så hör av er om stort och smått. Den nya styrelsen är igång och arbetar. Ett härligt gäng jag har vid min sida.

Mycket har hänt sedan årsmötet: Valborgsmässofirande, som jag missar varje år pga annat firande. Lådbilsrally, som blev hur kul som helst och

spännande. Loppisen en torsdag kväll som kändes som ett bättre koncept än lördag, så det fortsätter vi med. Mellbydagen som vanligt trevlig med mycket gäster, god mat och auktionen som blev ett bra tillskott till kassan. Sen blev det tid att fira vårt 10-årsjubileum ihop med kräftskivan. Vi bjöd in representanter för byalagen i Vitaby-Grevlunda, Ravlunda, Kivik och Vitemölle, alla kom. Så trevligt det blev, många hjälpte till att fixa. Det är det som jag tror är styrkan hos vårt byalag; att så många hjälps åt. Man kan göra något litet en gång eller jättemycket ofta, precis vad man känner att man vill och orkar med.

Flera stycken har under sommaren orkat göra en hel del åt byalagshuset utvändigt. Nu är det i stort sett klart. Återstår inne. Där planerar vi att göra en enklare toalett, typ husvagns. I resten av huset blir en liten kökshörna så vi kan fixa till fester och i resten förråd för tält, redskap med mera.

Ett annat projekt som måste fixas till är likvagnshuset. Taket och takstolarna är dåliga och måste bytas. Valvet över dörren behöver lagas så portarna går att stänga ordentligt. Jag ska också undersöka om man lite försiktigt kan rengöra likvagnen så att vi kan visa upp denna klenod. Vill du veta mer om likvagnen och dess historia kan du läsa på hemsidan.

Du som känner att du skulle kunna hjälpa till med något av det som behöver göras får gärna höra av dig till mig eller Pelle. Varje litet handtag eller råd är värdefullt. En del måste vi så klart ha hantverkare till. Det blir nog så att efter att ha gått med plus i alla år med Wiking som ordförande så kommer vi i år att gå med minus pga reparationer och underhåll.

Tack till alla er som på olika sätt hjälpt till med gåvor, arbetsinsatser och genom köp på auktionen.

Nästa aktivitet blir Julstöket den 17 december. Jag ser fram emot att träffa alla nya som gamla byalagsmedlemmar

Med hopp om en solig varm höst Gunilla Arvidsson

Ordförande

där.

Mellby Lådbilsrally Grand Prix 2011

Årets lådbilsrally var nog det bästa någonsin i historien. Det var lagom med deltagare och stall samt en hel del nya ansikten i de fantastiska bilarna. Den största förändringen sedan i fjol var vädret. Strålande sol och perfekt väder för detta fartfyllda race genom Mellby Backe.

Nästa stora förändring var att vi slagit samman junior- och seniorklasserna, samt att vi försökt minska ner farten drastiskt genom byn. Detta för att undvika olyckor för både förare och eventuella åskådare.

Tävlingen då?

Jo , den ökände Ingvar "bagaren" Andersson åkte ner och visade att gammal är äldst och bevisade var skåpet skulle stå. Detta stod sig ända till den sista deltagaren, som körde under MMF-flagg. Han petade ner Ingvar "Tjoffe" Andersson från tronen

Sponsorerna i år var många och vi tackar än en gång för de härliga priserna vi sponsrats med. Årets tävlanden erhöll även varsitt diplom, som bevisar att de vågat ta sig ner för den branta Mellby Backe. Ett stort tack även till ALLA frivilliga funktionärer som gjorde denna tävling möjlig. När ni nu läst detta tycker jag, lådbilsgeneralen Krister Ekblad, att ALLA skall sätta igång och serva och göra en översyn på sina bilar inför nästa år.

Text: Krister Ekblad

Utdelning av Mellingpriset

Mellingpriset är det pris som bagaren i byn tillägnar och visar sin uppskattning åt en person som på något sätt gjort något speciellt under året för S:a Mellby lilla by. Vinnare av priset kan bli vem som helst. Det behövs absolut inga stordåd för att vinna priset. Alla boende i byn får vara med och rösta fram en kandidat till årets Melling. Prisstatyetten är gjord av konstnären Sven-Åke Ekberg och är en avbild av en skyddsängel. En skyddsängel som vakar över byn och dess befolkning.

Priset instiftades 2006 av Mellbybagaren, som också sitter i juryn. Den består i övrigt av bagarna Johan och Daniel Andersson, konstnären Sven-Åke Ekberg samt Mellingprisvinnaren från föregående år.

Mellingpriset för 2010 delades ut i strålande solsken och med en härlig stämning bland byalagets medlemmar på Mellbydagen 2011.

2010 års vinnare blev kyrkoherde Per Frostenson. Detta var ett allmänt mycket uppskattat val av kandidat. Motiveringen för priset var:

"Längst uppe på backen I Södra Mellby finns en kyrka. I kyrkan finns en präst. Och äntligen har Södra Mellby fått en präst, som är en präst. En präst som går hem hos både

unga och gamla. Han är även en mycket uppskattad arbetsgivare som har ett mjukt och behagligt sätt, men som även kan ryta till när så behövs. Han är även till stöd för människor som behöver tröst vid sorg, förtvivla, och villfarelse. Han ger sig även tid att lyssna på andra människor, och detta uppskattas verkligen av

befolkningen i Södra Mellby."
Tidigare vinnare av Mellingpriset:

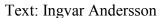
2006: Margaret Andersson

2007: Nils och Gulli Isacsson

2008: Göran och Ing-Marie Göransson

2009: Sven-Erik Borglund

Eftersom 2/3 delar av året 2011 är avverkat, är det hög tid att börja tänka på vem som är värdig att mottaga 2011 års pris. Utdelningen sker traditionsenligt på Mellbydagen 2012. Välkommen in till Mellbybagaren med din nominering.

Mellbydagen

Mellbydagen gick som vanligt av stapeln i juli. Årets upplaga blev ju som bekant uppdelad i två olika tillfällen med nya idén att ha kvällsloppis. Detta med tanke på förra året då solen flödade hela dagen och stranden blev mer lockande än att gå på loppis.

Loppiskvällen var fin och kommersen god. Många "guldpengar" bytte ägare denna kväll. Mycket trevligt att det var så många olika "försäljare", på så sätt blev utbudet större.

På lördagen var det då dags för den numera berömda Mellby-buffén med efterföljande auktion och utdelning av Mellingpriset.

Som vanligt fylldes det gemensamma bordet på med en mängd olika rätter efterhand som folk kom.

Då vi efter en stund var mätta, glada och belåtna, tog Ingvar vid och presenterade årets Melling, Per Frostensson. Efter detta började auktionen med många fina objekt av varierande art. Lars-Martin svingade klubban med god vana och fick upp buden. Det blev en lyckad kväll med humör på topp och många goda skratt. Vi kommer att köra vidare med att ha kvällsloppis även nästa år, väl mött då.

Text: Catarina Nilsson

Kräftskivan och 10-årsjubileum för vårt byalag

Kommer ni ihåg vad som hände år 2001? Jo, så klart, den 11 september..., datumet är väl för evigt inskriven i mänsklighetens historia. Men en betydligt trevligare och lokal händelse hade 10-årsjubileum i år, nämligen bildandet av Södra Mellby kyrkbys byalag!

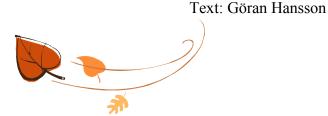
Detta firades i samband med vår kräftskiva den 20 augusti och vilket fantastiskt väder vi fick denna festkväll. Först och främst vill jag ge alla som på något vis hjälpt till, både före, under och efter, ett stort och varmt tack. Om ni inte funnits, hade det inte blivit något kalas. Det är tur att det finns så många som har hjärtat och själen i vår by. Festen startade vid halv sju med lite skumpa och mingel innan vi satte oss till bords. I välkomsttalet hälsade Gunilla alla välkomna och gjorde en liten resumé över vad byalaget gjort och vad för planer det finns för framtiden. När första skålen var avklarad med lite smörgåstårta, steg snabbt både stämningen och temperaturen. Mera kräftor, sång och skålar fortsatte i jämn takt under aftonen och alla njöt i glada vänner lag.

Till kaffet bjöds på jubileumstårta, speciellt framtagen av Mellbybagaren(na). Den var väldigt mumsig. Vi hade även dagen till ära bjudit in representanter för byalagen i Vitaby-Grevlunda, Ravlunda, Kivik och Vitemölle. Alla kom och tackade för medverkan och alla bjöd verkligen till i sina tacktal. Det kom, helt spontant, tankar på gemensamma aktiviteter, kanske redan under nästa år.

Kalaset avslutades ungefär vid midnatt, detta sagt av ordförande Gunilla, som enligt egen utsago lämnade festen sist...?

Ett stort tack till er alla som gjorde denna kväll minnesvärd och såå underbar!!!

Fotbollsplanen vid kyrkan

I slutet av 1950-talet fanns det många barn i byn. Vi barn höll mest till i våra trädgårdar och där spelades det mycket fotboll. En och annan fönsterruta gick åt fanders och Alvin Persson fick en hel del att göra för att inte tala om hur många av blommorna i rabatterna som blev både toppade och nedtrampade på grund av vårt fotbollsspelande. Våra föräldrar tröttnade på krossade fönsterrutor och nedtrampade blommor. Till deras räddning kom en ny modern präst, Carl Andersson, som var gammal bekant till mina föräldrar. Carl ordnade så att vi fick tillgång till en liten fotbollsplan där kyrkans avstjälpningsplats ligger idag. Vi fick till och med några lekredskap uppsatta på planen framför kyrksalen. Fotbollsplanen iordningställdes av flinka händer. Det byggdes fotbollsmål, utan nät, klipptes gräs och kalkades linjer. Så var det dags för match.

Fotbollsplanen sluttade en aning och när det blåste från väster flög många av bollarna ner i fruktodlingen, där Ingela och Henrik Breven har sin stuga idag. Andra bollar flög genom målen in på kyrkogården eller in till Ida, Wiking Henricsson svärmor, men oss gjorde det ingenting, vi hade ju fått vår älskade fotbollsplan.

På den tiden behövdes inga vaktmästare för att hålla planen i ordning, utan skötseln av fotbollsplanen skötte vi själva. Våra föräldrar lånade oss sina gräsklippare. På den tiden fanns det inga motorklippare, så vi barn hjälptes åt att klippa med handklipparna.

De flesta gånger vi spelade, valde två man i regel lagen som skulle mötas, men det hände vid flera tillfällen att vi bjöd in barn från andra byar att möta oss. Det var Svinaberga, Skogsdala, Bästekille och vid ett tillfälle Kivik. Mötet med Kivik var ett dubbelmöte. Vi fick cykla ner till Solevi och mötte Kivikslaget där. Det var en helt annorlunda känsla att spela där jämfört med på vår sluttande ojämna åker till hemmaplan. Vi var duktiga och vann oftast våra matcher, men dubbelmötet mot Kivik, framför allt matchen på Solevi, väljer jag helst att inte nämna. Det blev i alla fall storstryk.

Fotbollsplanen blev mer än en samlingsplats för byns småbarn. Sångkören sjöng in våren vid ett majbål varje valborgsmässoafton, för att sedan avsluta det hela med ett rungande knytkalas inne i kyrksalen. Det blev även en samlingsplats för lite äldre ungdomar, raggare, med bilar och mopeder. Det syntes framför allt på måndagar när vi kom dit för att spela. Då var olika bomärken lämnade där, såsom flaskor, ölburkar, cigarettfimpar, samt vissa föremål som bevisade att kärleksakter också förekom på vår fotbollsplan.

I dag är det inte mycket kvar av planen, men det händer ibland att jag går upp och inandas en liten doft av den atmosfär som fanns där då, och tänker tillbaka på alla gamla kompisar, som nu flyttat från byn och i dag lever på andra orter. Det skulle vara kul om de, än i dag, minns hur kul vi hade på den sluttande lilla åkerplätten till fotbollsplan som gav oss alla så mycket glädje.

Text: Ingvar Andersson

Anslagstavlan

Det var ganska länge sen jag fick höra av mig i detta ärende, men tyvärr har våra vänner vaknat till liv igen. Inte samma gäng som för några år sedan, men ett annat gäng är aktiva i stöldbranchen i vårt närområde.

Det är framför allt firmabilar, och speciellt dom som tillhör byggbranchen, men även andra fordon som får besök.

Vitaby, S:t Olof, Kivik mm. har det varit inbrott. Ha inga värdesaker ligga att skylta med.

LÅS !! och slå gärna ett öga över häcken och tomtgränsen till grannen också. Hälsningar Pelle

Julstöket går som vanligt åt stapeln den 17/12. Mer info kommer på mail och på hemsidan när det närmar sig.

Lådbilsrallyt är i full gång och planeras inför nästa år.

Vi vill påminna er om att redan nu i god tid serva och snickra ihop era bilar tills tävlingen skall hållas nästa år. Vi vill ha rekordmånga deltagare och ekipage / stall nästa år. Sprid gärna detta vidare, för ALLA får deltaga. Regler och datum kommer lite senare.

Skördetider i Mellby

Lördagen den 8 oktober var det dags för vindrufs skörd i Södra Mellby.

Efter en special inbjudan från Sven Erik så fick jag och Ludwig komma ner till vingården och plocka vindruvor. Det var röda druvor som vi skulle plocka, vi fick låna några special saxar.

Först ska man titta på stjälken på klasen så att den inte är torr och har fått stjälkröta.

Är den torr måste man prov smaka en druva, är druvan söt blir klasen godkänd.

Sedan måste man se efter så att där inte är några mögliga bär är där det så måste man klippa bort dom.

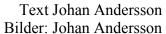

När spannarna var fulla bar vi upp dem till avstjälkningsmaskinen som skiljde stjälkarna från druvorna.

Druvorna hälles på ett stort fat för att sedan bli till vin.

Några slutord till er alla Mellingar

När Ingela frågade mig efter årsmötet om jag kunde göra en återblick över Byalagets 10 år så kändes det helt självklart. Nu, snart sex månader senare, krampar handen och pennan skriver inget alls, jag är ju inte där än då man skriver memoarer, jag vill ju fortfarande se framåt och formulera visioner, reparera hus och göra affärer. Men ett löfte är ett löfte och här kommer ett tappert försök!

Byalaget startades vid ett allmänt möte i Mellby kyrksal 2001-07-10. Det hade under en tid funnits diskussioner mellan olika bybor om att bilda ett byalag mycket beroende på de många inbrott och incidenter som skedde i vår omgivning.

Ett trettiotal hushåll mötte upp till mötet och tog beslut om att bilda Södra

Mellbys Kyrkbys Byalag, till styrelseordförande valdes undertecknad. Nils Bertil Olsson valdes till vice ordförande, Per Anders Andersson till kassör, Inga Lill Högberg till sekreterare, Anders Alvarsson, Bo Fransson och Jaan Zimmerman till styrelseledamöter samt Irene Malm som adjungerad och ansvarig för hemsidan.

Byalagets stadgar godkändes, dessa är än idag i stort sett oförändrade. Vidare fastslogs ett program för verksamheten och som vi fortfarande följer, nämligen:

- Bättre miljö
- Ökad samvaro och tillhörighet
- Samverkan mot brottslighet
- Traditionsbevarande

Vid årets slut hade vi 55 medlemmar och kände att det här kan bära även om det fanns många skeptiker som ifrågasatte vad byn skulle med ytterligare ett byalag till. Redan innan vi hunnit organisera oss i tillräcklig utsträckning tvingades vi in i för oss stora frågor, frågor som naturligtvis funnits under längre tid men som nu hade fått en naturlig adress.

Vi skickade synpunkter på tänkt campingplats vid Krukmakargården med motiv om grodor och rådjur med mera och drev frågan om utflyttning av 50-skyltar samt busskurer vid stora vägen och 30 km i själva bybacken. Den sistnämnda frågan är nog den segaste jag har drivit under alla dessa år utan att få något svar och då menar jag absolut inget svar alls. Kommunen framför ju ofta att man ser byalagen som deras förlängda arm, men hur det är tänkt om det inte finns en tvåvägskommunikation är för mig en gåta. Jag hoppas på att den nya styrelsen lyckas bättre

i sin kamp att få fram ett beslut i den idag efter 10 år ännu öppna frågan om 30 km/tim på Mellby Bygata.

Som nystartat byalag var naturligtvis ambitionen hög. Vi gjorde rundvandringar i byn för att se var vi kunde göra försköningar med blomsterarrangemang. En anslagstavla fixades fram vid bageriet och vi började så smått fundera på en hemsida.

Vid årets slut hade vi skrapat ihop våra första slantar om 4 246 kronor till byalagskassan och vi kunde stolt konstatera att vi redan första året gick med vinst!

Vi hade höga ambitioner och ett eget MellbyBlad var en sådan önskan, inte som dagens blad, men en enkel start som beskrev vad som hänt i byn.

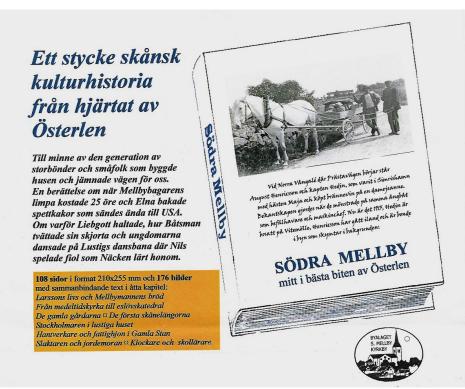
Gabrielle Geist hade köpt Mannes hus och hon ställde den gamla hallonodlingen öster om huset till byalagets förfogande, så helt plötsligt hade vi en gemensamhetsyta att hålla till på och använda för våra aktiviteter.

Det blev Valborgfirande och enklare sommarfest och senare kräftskiva med mera.

Under de första åren ordnades det uppskattade byvandringar; Käsketvandingen med Ingrid Månsson, byvandringen med Dagny Andersson, kalvhagenvandringen med Sara Erlingsdotter från Himlabacken, Anna Jönsson och min far Wiking Henricsson samt en visning av Mellby kvarn med Nils Ove Nilsson.

Under 2003 utökades aktiviteterna med Mellbydagens loppis och Catarinas uppskattade rabarberpajer för att senare låta dagen avslutas med Österlens läckraste buffé och auktion, ledd av Thomas Botwid i början och sedermera traditionsenligt av Lars-Martin Grewin.

Efter något år tillkom klassikern Julstöket i byn, det är fortfarande min favoritdag när man går ut i vinterkylan och möter värmen i byn hos bagaren med bak och marsipantävling samt kransbindning, en kort andaktsstund i kyrkan och senare en trevlig måltid tillsammans.

Året 2004 blev ett stort år för byalaget när Kurt Karlsson efter något års samlande beslöt sig för att ge ut en bok om byn, en bok som han skänkte till byalaget. Det var nog i sista stund för att rädda många av de foton som fanns i stugorna runt omkring och att dokumentera byns omvandling. Många foton och historier finns nu bevarade på ett otroligt fint sätt, jag hade förmånen att vara med Kurt i en del av dessa intervjuer och jag måste säga att det var otroligt spännande att höra de gamle berätta om svunna tider.

Boken lanserades i samband med Mellbydagen 2004.

Kurt Karlsson skriver i Mellbyboken att hela byn ändrade karaktär och utseende i samband med enskiftesförrättningen 1806-11. Flertalet gårdar flyttades ut och längs bygatan byggdes gatuhus som kom att bebos av

hantverkare och handelsmän. Även om bybornas arbetsuppgifter nu är helt annorlunda så har Södra Mellby bevarat mycket av sitt utseende från åren efter enskiftet. Framförallt har man bevarat entreprenörskapet och initiativkraften att vidareutvecklas över tiden. Där andra byar har gått in i djup törnrosasömn under stora delar av året, lever vi idag, drygt 200 år efter enskiftet, i en synnerligen aktiv omgivning, präglad av alla våra småföretagare.

Nästa år fyllde Mellbybagaren 120 år, vilket firades med puka och trumpet. Ett allmänt firande och gratulerande i ett strålande solsken och med fin inramning av Kiviks eget jazzband.

I alla kända trakter finns det ju alltid en ort som sticker ut lite mer. Liksom Monaco ju har sin speciella ställning i

Provence-området beslöt vi, att 2006 lyfta fram Södra Mellby som höjdpunkten på Österlen, genom att introducera Mellby Grand Prix, en utförsåka av djärvaste slag nerför Mellby Backe.

Visst fanns och finns det mer genomgripande planer på att i likhet med Monaco kunna gå vidare och skapa ett skatteparadis även här, men de sista penseldragen överlåter jag till min efterträdare, man skall ju inte vara part i målet.

2007 ordnade byalaget belysning av kyrkan under julhelgen, detta blev oerhört uppskattat. Nu kunde Södra

Mellby kyrka med sin fina placering ses runt omkring i trakten och efter några år installerade församlingen en permanent ljusanläggning.

Mellbybagaren instiftade Årets Mellingpris 2006, som ni kan läsa om här i Mellbybladet. Det delas ut i samband med Mellbydagen till den som gjort en speciell insats för byn eller som gjort byn känd i grannskapet. Under åren som gått har många kända ortsbor fått hedersutnämningen - Margareta Andersson, IngMarie och Göran Göransson, Nils Isacsson, Sven Erik Borgström och nu senast Per Frostensson.

2008 blev ett händelserikt år då Gabrielle beslöt sig för att sälja sitt hus. Byalaget stod plötsligt utan någon plats för sina aktiviteter. Året innan hade vi bestämt oss för att rädda byns sista "mjölkabor" hos Isacsson och då var det väl ingen som kunde ana att detta skulle leda till att byalaget fick en ny tomt.

Nils Isacsson överlät åt byalaget inte bara tomten framför gården i ett 49-årigt arrende utan donerade dessutom 100 000 kronor till byalaget för att iordningställa tomt och byhus. Senare har även ingåtts avtal med Kiviks församling om ett 49-årigt arrende av Likvagnshuset, som vi nu disponerar.

I byn har det under en längre tid i samband med fastighetsförsäljningar successivt försvunnit gamla strädden och kyrkstigar som funnits i generationer och brukats av inte bara byborna utan även av folk i trakterna runt omkring. För att motverka denna utveckling bestämde vi oss för att ge namn på våra strädden och stigar, som ju är en del av vårt arv och en del av charmen i byn. Tyvärr delade inte alla vår syn på att delad glädje är dubbel glädje och ytterligare ett litet stycke historia gick förlorad, men jag är övertygad om att de allra flesta uppskattar de nya namnen på sträddena i byn.

Vårt arbete har fortsatt under årens lopp med i stort sett samma aktiviteter, så när jag nu lämnar efter 10 år som ordförande kan jag konstatera att det varit en otroligt spännande och stimulerande tid. Tjuvarna har tagit "dö" på sig själva och våra aktiviteter är fortsatt lika uppskattade och välbesökta. Ibland har regnet öst ner på oss men mestadels har solen varit vår följeslagare.

Idag är vi drygt 140 medlemmar i byn med omnejd, vi har en egen bytomt och byhus samt tält och trädgårdsutrustning. Vi har en stabil ekonomi och en verksamhet som under alla åren har gått med plus. Vi har en fantastisk bybok, hemsida samt ett eget Mellbyblad och Skånes trevligaste byaskyltar som möter besökarna till vår by. Men det viktigaste är att vi tillsammans har lyckats skapa en speciell mellbyanda och ett gemensamt engagemang

för att fortsätta och utveckla vår by. Bästa beviset på detta är att idag, 10 år efter bildandet, är det bara Per Anders kvar i styrelsen från starten. Vi har klarat växlingen, som så ofta är ett kritiskt moment.

Det behövs i alla föreningar en eldsjäl som osjälviskt offrar sig för att allt skall flyta på, Per Anders Andersson, eller jag ska kanske säga "Pellebagare" så alla vet vem jag menar, är en sådan person som varje förening behöver. Pelle är en av mina kandidater till Melling 2012, den andre är Kurt Karlsson för hans stora arbete med att dokumentera byn samt att finansiera via sponsorer hela tryckningen av boken och att sen skänka densamma till byalaget. Gör som jag. lägg er röst på någon av dem!

När man tänker tillbaks på åren som gått är det naturligt att det inträffat tråkiga händelser också, en sådan händelse är att både Gulli och Nils gick bort innan de fick uppleva byalaget på sin "Pilehahn". Vi hann ju aldrig komma på

plats. Genom deras bortgång och senare försäljning av gården sattes dessutom punkt för en mer än 400-årig familjehistoria i byn, detta kan jag känna som oerhört tragiskt och vemodigt.

Till sist vill jag önska Gunilla och övriga i styrelsen - Catarina, Per Anders, Peter, Johan, Göran samt Ingvar - all lycka till med byalagsarbete framöver, själv övergår jag helt till husbygge och internationella affärer. Med stort tack för alla dessa år.

Text: Wiking Henricsson